

Konec války v Pardubicích

Květen 1945 - příjezd **Rudé armády**

Adam:

„ A ke konci války, jak jste vnímal ty Rusy?“

Pamětník-pan Kraus:

„ Dobře! To je takhle. My jsme byli šest let s Němcema. Šest let jsme čekali, že bude svoboda a jako ty Rusové to přinesli, nám bylo jedno, jestli jsou to Rusové nebo Američané. Když si támhle **U Kostelíčka**, jak je ten plac, jak dneska tam je jedno auto za druhým, tak tam nejezdilo nic, tam si ty Rusové přijeli s těma koníčkama s tím vozejkem, ty vojáci si sedli na zem, vytáhli babalajky nebo garmošku a začali zpívat. A my jsme jako kluci tady chodili, že jo... No kluci, už nám bylo těch sedmnáct nebo kolik...A my jsme slyšeli to jejich zpívání...“

Pamětník – pan MUDr. Zych vzpomíná na prosté ruské vojáky **U Kostelíčka** (na volném prostranství, kde stojí dnes prodejna Kubík). Stáli v kruhu, jeden hrál na harmoniku a dva uprostřed tančili. Také si vybavuje koníčky zapřažené do vozů i nákladní auta většinou dovezená do SSSR z USA. (čerpáno z archivu)

Pamětník - pan Přemysl Coufal uvádí: „ Viděl jsem vojáky Rudé armády přijíždět Dašickou ulicí. Měli zapřažené koníčky ve vozících – normální rolnické vozy, ale proti našim to byly maličké žebřináčky. Také jela auta „ študebakry“ s označením USA – ty dodali Sovětům Američané, označení USA se „ vysvětlovalo „: urabotano sovětskimi arbajtnikami. Tanky jsem neviděl. (čerpáno z archivu)

